

Sygn. akt: WO 20/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Edward Matwijów (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Jerzy Steckiewicz

Protokolant : Anna Krawiec

w sprawie szer. rez. W. R. skazanego z art. 279 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 16 stycznia i 27 marca 2014 r., wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 grudnia 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 6 września 2012 r.,

- 1. wznowia postępowanie,**
- 2. uchyla wyroki Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt Sg .../12 oraz Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt SA .../12,**
- 3. sprawę szer. rez. W. R. przekazuje do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W.,**
- 4. kosztami postępowania o wznowienie obciąża Skarb Państwa,**
- 5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. P. F. - Kancelaria Adwokacka kwotę 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa 80/100) tytułem wynagrodzenia za sporządzenie wniosku o wznowienie postępowania w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 6 września 2012 r., w sprawie Sg .../12, W. R. został uznany za winnego tego, że nieustalonego dnia, ale w okresie od 6 do 12 grudnia 2011 r., na korytarzu Zespołu Bojowego „B” Jednostki Wojskowej [...], dokonał włamania do metalowej puszeki, w której znajdowały się datki na pomoc rodzinom zmarłych żołnierzy poprzez rozcięcie dna puszeki kluczem do otwierania puszek, skąd skradł pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 1738 zł na szkodę żołnierzy wymienionych w opisie przypisanego mu przestępstwa, czyn ten zakwalifikowany został jako przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i za jego popełnienie W. R. został skazany na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat.

Sąd pierwszej instancji orzekł wobec oskarżonego ponadto degradację (art. 327 § 2 k.k.) oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez odczytanie jego sentencji na apelu żołnierzy JW [...] (art. 50 k.k.).

Na podstawie art. 72 § 2 k.k., zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych w sprawie stosownych kwot.

Po rozpoznaniu apelacji prokuratora wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt SA .../12, zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.

W dniu 19 grudnia 2013 r. pełnomocnik skazanego W. R. złożył do Wojskowego Sądu Okręgowego w P. wniosek o wznowienie postępowania, który następnie przekazany został Sądowi Najwyższemu- Izbie Wojskowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Pełnomocnik skazanego, jako nowe fakty i dowody, które ujawniły się po wydaniu orzeczeń kończących postępowanie w sprawie Sg .../12, skazujących W. R. za popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k., wskazał na brak ustaleń dotyczących wyjaśnienia stopnia poczytalności oskarżonego w tej sprawie. Tymczasem, po prawomocnym jej zakończeniu, w trakcie postępowania

przygotowawczego prowadzonego przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w K., w sprawie o sygn. akt Pg.Śl. .../13, przeciwko W. R. o czyny z art. 278 § 1 k.k., art. 363 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k., popełnione w okresie od maja 2010 r. do grudnia 2011 r., a więc w okresie zbieżnym czasowo z czynem z art. 279 § 1 k.k., już prawomocnie osądzonym, biegli lekarze-psychiatrzy oraz psycholog, po przeprowadzeniu obserwacji sądowo-psychiatrycznej na Oddziale Obserwacyjnym Aresztu Śledczego w K. stwierdzili, że w chwili popełnienia tych czynów miał on zniesioną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 1 k.k. Zdaniem pełnomocnika zbieżność czasowa czynów, podobny ich rodzaj oraz nie wyjaśnienie stopnia poczytalności oskarżonego co do prawomocnie osądzonego czynu uzasadnia wznowienie postępowania.

W związku z przedstawionymi wyżej wątpliwościami, Sąd Najwyższy na podstawie art. 546 w zw. z art. 97 k.p.k. zarządził sprawdzenie poczytalności oskarżonego W. R. w chwili popełnienia przez niego czynu z art. 279 § 1 k.k., która to okoliczność ujawniła się po prawomocnym zakończeniu sprawy Sg .../12.

W wydanej w dniu 14.02. 2014 r. opinii sądowo – psychiatrycznej biegli lekarze – psychiatrzy stwierdzili, iż W. R. dokonując zarzucanych mu czynów miał zniesioną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu warunków art.31 § 1 k.k. Zdaniem biegłych W. R. wymaga umieszczenia w szpitalu psychiatrycznym zgodnie z warunkami art. 93 i 94 k.k., bowiem w przypadku pozostawania przez niego na wolności w obecnym stanie psychicznym istnieje wysokie i realne prawdopodobieństwo dokonania przez niego z przyczyn chorobowych czynów zabronionych.

W świetle powyższych ustaleń stwierdzić trzeba, że wniosek pełnomocnika W. R. o wznowienie postępowania zasługiwał na uwzględnienie, czego konsekwencją musiało być uchylenie wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt: SA .../12, a także utrzymanego nim w mocy wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt: Sg .../12.

W związku z sugestią biegłych lekarzy psychiatrów o konieczności orzeczenia w trybie art. 93 i 94 § 1 k.k. o umieszczeniu W. R. w zamkniętym

zakładzie psychiatrycznym, potrzebą przeprowadzenia nowych dowodów w postaci wysłuchania biegłych psychiatrów oraz psychologa, którzy złożyli opinię na piśmie, sprawę niniejszą należało przekazać Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Umieszczenie w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym jest faktycznym pozbawieniem człowieka wolności, przeto powinno być poprzedzone dogłębną analizą okoliczności wskazujących na konieczność sięgania po ten środek zapobiegawczy i dokonaniu wnikliwych ustaleń wskazujących, iż w świetle art. 94 § 1 k.k. spełnione zostały wszystkie przesłanki wskazujące na jego niezbędnosc, tym bardziej, że orzeczenie w tym zakresie ma charakter obligatoryjny.

Wszystkie powyższe dowody powinien przeprowadzić sąd *meriti* przed orzeczeniem w przedmiocie środka zabezpieczającego, albowiem od tego orzeczenia przysługuje środek odwoławczy. Z tych też powodów uchylając oba wyroki, Sąd Najwyższy nie skorzystał z możliwości procesowej, jaką otwiera art. 547 § 3 k.p.k., lecz na podstawie art. 547 § 2 k.p.k., przekazał sprawę Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W. do ponownego rozpoznania.